

Jan Matoušek: Chci všem poděkovat za podporu

ROZHOVOR

Ahoj, dlouho jsme neměli ve Znojemsku s tebou rozhovor, co vše jsi prožil za poslední tři roky? Na co nejvíce vzpomínáš?

Páni, za poslední tři roky se toho událo poměrně hodně. Kde bych začal, asi tak, že jsem se po nějaké pauze vrátil opět do reprezentace, což mě opět nakoplo a motivovalo k lepším výkonům. V téměř roce jsme ale s týmem měli parádní přípravu a okusili hořkost sestupu na MS 2015 Buffalu do skupiny B. Následný rok jsme si tuto hořkost nesli i na ME ve Švédsku ne úplně přesvědčivými výkony, ale nepodlehli jsme tomu. V roce 2016 jsme měli důvod slavit návrat do elitní skupiny z prvního místa a to se skorém 26:0! Nyní nás čeká na podzim 2017 kvalifikační turnaj na paralympiádu 2018. To je takový souhrn reprezentační účasti. A co se ligových výkonů týče, tak tam to byla jiná pohádka, s týmem SHK LAPP ZLÍN jsme letos dosáhli historického milníku a získali jsme letos tzv. zlatý hattrick (tři tituly v řadě). Mě se ještě povedl docela dobrý kousek, že se mi podařilo zde ve Znojmě o prázdninách uspořádat sledge brankářský

kemp. Byl to nultý ročník, který měl velké a pozitivní ohlasy a tak dělám vše pro to, aby se uskutečnil i letos. Byl to kemp první svého druhu jak v ČR, tak i v Evropě.

Co tvé hokejové aktivity?

Spoustu z nich jsem již zmínil v první otázce, pořád mě to hrozně baví a naplňuje, takže se snažím využívat každé chvíle a být na ledě ať už v rámci klubových tréninků ve Zlíně, reprezentačních kempů, víkendy samozřejmě zahrnují i ligové zápasy, ale využívám i znojemský led, ať už na gólmanských trénincích, nebo se znojemskou juniorkou na tzv. dovednostních trénincích, takže suma sumárum po čas sezony mám tak dva, maximálně tři volné víkendy.

Co tvé boxování?

Boxování je super, skvělý na fyzickou a koncentraci, ale je to pro mě spíš jen doplněk, parabox v ČR je ještě stále v plenkách. V této době jsme dva resp. tři aktivní paraboxeři a navíc jeden z nich je můj hokejový brácha a spoluhráč Zdenda Šafránek, se kterým jsem se letos opět utkal o titul, ale opět jsem mu po zápase musel pogratulovat k výhře. Ale jinak je box super,

jsem rád, že mám možnost se tomuto sportu, který má velké kořeny zde ve Znojmě, věnovat.

Provozujete závodně i další sporty? Ragby?

Sportu mimo sezonu provozuji

poměrně dost. Kromě boxu, florbalu - Bulldogs Brno, si občas zajdu pinknout tenis, pinoc, zaplavat si, a v létě si užívám wakeboarding a ježdění na handbiku (kolo pohaněné rukama). Ragby se nevěnuji, jelikož je to sport pro tetraplegiky a já jsem paraplegik, tak jej ani hrát nemohu, nedovolují to pravidla.

Sportu se věnuješ nejen aktivně, ale i jako divák. Co tě nejvíce zaujalo v posledních měsících? Speciálně by mě také zajímalo, jak bys srovnal minulou - stříbrnou - sezonu Orlů s tou letošní...

V posledních měsících asi nic extra, biatlon tam se nám daří, ale po očku sleduji MMA, NHL a hokej celkově

Jak bych srovnal loňskou a letošní sezonu Orlů? Letos to holt nevyšlo tak jako loni, každý rok pšenka nekvete, rozhodně bych neřekl, že to byl nějaký propadák. Byly velké změny v kádru a asi nebyla taková symbióza a chemie jako v loni, navíc se k tomu přidalo nějaké zranění a ne úplně ideální start do sezony... A holt už se ty motory nenakoply jako loni...

Když už jsme u toho hokeje, co říkáš na play off naší extraligy?

Play off ukazuje onu známou pravdu, že je to jiná soutěž, než základní část. Tady už je to hokej a hraje se na doraz. Vím, jaké jsou poměry Znojmo - Brno, ale mile mě Kometa potěšila, že vyprovodila Spartu 4:0 na zápasy, zato Třinec, to mě mrzí, že to nezládl.

Tvé další zájmy a záliby? Jak se nejlépe odreaguješ od „stresu“ běžného života?

Když to není sportem, tak si velmi rádi vyjdeme s přítelkyní do kina, máme to oba rádi, nebo prostě doma na gauči u telky, taková ta domácí pohodlička...

Co bys rád řekl závěrem?

Na závěr? Chci poděkovat za podporu všem, u kterých ji mám. Hlavně je to rodina, přátelé, ale i sponzorům, protože bez těch by to v českých poměrech zkrátka nešlo, abych se mohl takhle aktivně věnovat sportu. Snad jim jsou mé a týmové úspěchy alespoň z půlky takovým potěšením jako pro mě.

Děkuji za rozhovor.

Libor Duchoň, foto: archiv JM